

Ceturtdiena, 2013. gada 14. marts

9. stingri nosoda *Jamaat-e-Islami* piekritēju un ar to saistīto partiju vardarbību pret tiesībaizsardzības iestāžu darbiniekiem, ICT spriedumu atbalstītājiem, kā arī reliģisko minoritāšu un mazākumtautību pārstāvjiem; stingri nosoda jebkādu pret parastiem iedzīvotājiem vērstu neselektīvu vardarbību;
10. pauž bažas par lielo bojāgājušo skaitu; aicina valdību likt drošības spēkiem stingri ievērot pienākumu izrādīt maksimāli lielu savaldību un izvairīties no nāvējoša spēka piemērošanas un aicina valdību rūpīgi izmeklēt visu to personu nogalināšanas apstākļus, kuras gājušas bojā demonstrāciju laikā;
11. mudina Bangladešas varas iestādes nodrošināt to, ka visi pieņēmumi par spīdzināšanu un ļaunprātīgu izturēšanos, tiek objektīvi izmeklēti un ka vainīgie tiek saukti pie atbildības;
12. mudina visus valsts politiskos līderus mazināt politisko saspīlējumu, lai izvairītos no turpmākas vardarbības, un dot norādījumus saviem atbalstītājiem neiesaistīties vardarbīgās rīcībās; aicina visas politiskās partijas Bangladešā sākt savstarpēju dialogu;
13. aicina preses pārstāvjus atturēties no kūdīšanas uz vardarbību pret citādi domājošiem; mudina valdību nodrošināt to, ka žurnālisti un redaktori var mierīgi paust savu viedokli, neciešot no vardarbības, iebiedēšanas, aizturēšanas vai spīdzināšanas;
14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsēkretāram, ANO Cilvēktiesību padomei un Bangladešas valdībai un parlamentam.

P7_TA(2013)0101

Irāka – mazākumtautību, jo īpaši Irākas turkmēņu, grūtais stāvoklis

Eiropas Parlamenta 2013. gada 14. marta normatīvā rezolūcija par Irāku – mazākumtautību, tai skaitā Irākas turkmēņu, grūtais stāvoklis (2013/2562(RSP))

(2016/C 036/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Irāku, it īpaši 2006. gada 6. aprīļa rezolūciju par asīriešu kopienām⁽¹⁾ un 2010. gada 25. novembra rezolūciju par uzbrukumiem kristiešu kopienām⁽²⁾,
- ņemot vērā partnerības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Irākas Republiku, no otras puses, un Parlamenta 2013. gada 17. janvāra rezolūciju par ES un Irākas partnerības un sadarbības nolīgumu⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas kopīgo stratēģijas dokumentu attiecībā uz Irāku (2011–2013),
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ES augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2013. gada 25. janvāra paziņojumu par nesenajiem teroristu uzbrukumiem uzplūdiem Irākā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ES augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2013. gada 24. janvāra deklarāciju par slaktiņu bērnu laikā Tūz Hurmātū,
- ņemot vērā ANO ģenerālsēkretāra *Ban Ki-moon* un Irākas ministru prezidenta *Nouri al-Maliki* 2007. gadā panākto starptautisko oficiālo vienošanos ar Irāku, kurā pausta apņemšanās “aizsargāt nabadzīgo un neaizsargāto iedzīvotāju grupas no trūkuma un bada”,

⁽¹⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 322. lpp.

⁽²⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 115. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0022.

Ceturtdiena, 2013. gada 14. marts

- ņemot vērā ziņojumu par cilvēktiesībām Irākā laikposmā no 2012. gada janvāra līdz jūnijam, ar kuru 2012. gada 19. decembrī kopīgi iepazīstināja ANO palīdzības misija Irākā un Komisija,
 - ņemot vērā tam pievienoto ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos *Navi Pillay* paziņojumu presei, ka “līdz šim 2012. gadā izpildīto nāvessodu skaits un veids, kādā tie ir izpildīti lielām cilvēku grupām, ir ārkārtēji bīstams, nav attaisnojams un var nopietni apdraudēt tiesiskuma jomā Irākā sasniegto daļējo un nenoteikto progresu”,
 - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra *Ban Ki-Moon* 2013. gada 25. janvāra paziņojumu, kurā stingri nosodīts “nesenais teroristu uzbrukumu vilnis visā Irākā, kuros nogalināti simtiem cilvēku un ievainoti vēl vairāk cilvēku”,
 - ņemot vērā ANO 1981. gada Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju un ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,
 - ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram ir pievienojies arī Irāka,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā Irāka joprojām saskaras ar nopietnām politiskām, drošības un sociāli ekonomiskām problēmām un tās politiskā skatuve ir ļoti sadrumstalota un vardarbības novājināta, būtiski kaitējot Irākas iedzīvotāju likumīgajiem centieniem panākt mieru, labklājību un patiesu pāreju uz demokrātiju;
- B. tā kā Irākas Konstitūcija garantē visu tās pilsoņu vienlīdzību likuma priekšā un it īpaši “dažādo tautību, piemēram, turkmēņu, haldiešu, asīriešu un visu pārējo tautību, pārstāvju administratīvās, politiskās, kultūras un izglītības tiesības” (125. pants) un tā kā Kurdistānas reģiona Konstitūcija (31. pants), kas ir spēkā kopš 2009. gada, garantē “turkmēņu, arābu un haldiešu-asīriešu-sīriešu, armēņu un citu tautību pārstāvju, kas ir Kurdistānas pilsoņi, nacionālo, kultūras un administratīvo autonomiju ikreiz, kad viņi pārstāv iedzīvotāju vairākumu”;
- C. tā kā 2012. gada 9. aprīlī Irākas Parlaments apstiprināja Augsto komisiju cilvēktiesību jautājumos, kura, lai gan vēl nav pilnībā darbotiespējīga, ir valsts vēsturē pirmā neatkarīgā komisija cilvēktiesību jomā;
- D. tā kā politiskajā dialogā ar attiecīgajām Irākas iestādēm Parlaments galveno uzmanību koncentrē uz situāciju cilvēktiesību jomā Irākā, kura joprojām rada nopietnas bažas, ņemot vērā neaizsargāto iedzīvotāju grupu, tai skaitā mazākumtautību pārstāvju, neapmierinošo stāvokli;
- E. tā kā ES un Irākas nolīgumā un it īpaši tā cilvēktiesību klauzulā ir uzsvērts, ka ES un Irākas politiskajā dialogā galvenā uzmanība jāpievērš cilvēktiesībām un demokrātisko institūciju stiprināšanai;
- F. tā kā Irāka ilgu laiku bijusi mājas dažādām etniskajām un reliģiskajām minoritātēm, tai skaitā turkmēņiem, kristiešiem, kurdiem, šabakiem, mandiešiem, armēņiem, jezīdiem, bahai reliģijai piederīgajiem, afroirākiešiem, asīriešiem, ebrejiem, palestīniešiem un citiem;
- G. tā kā pret mazākumtautībām Irākā ir tikuši vērsti asimilācijas pasākumi un tā kā tās nav pietiekami pārstāvētas Irākas valdībā un saistītājās struktūrās; tā kā tādēļ attiecīgo mazākumtautību iedzīvotāju skaits Irākā pēdējos gados ir būtiski samazinājies, jo daudzi ir pametuši valsti, savukārt citi ir bijuši spiesti pārcelties uz citu vietu Irākā;
- H. tā kā turkmēņi tiek uzskatīti par trešo lielāko etnisko grupu Irākā; tā kā joprojām turpinās strīds starp turkmēņiem un kurdiem par Kirkūku – reģionu, kas ir bagāts ar naftu un citiem dabas resursiem, – un turkmēņiem uzbrūk un tos aizved ar varu gan kurdu bruņotie spēki, gan arābu ekstrēmistu grupas; tā kā gan turkmēņu sunnīti, gan šīti ir pakļauti uzbrukumiem, pamatojoties uz sektantiskiem aizspriedumiem;
- I. tā kā neseno saasinājās ieilgušais strīds starp Irākas centrālo valdību un Kurdistānas reģionālo valdību, negatīvi ietekmējot situāciju drošības jomā attiecīgajā reģionā un apdraudot dažādu etnisko grupu, it īpaši kurdu, arābu un turkmēņu, miermīlīgu līdzspastāvēšanu;

Ceturtdiena, 2013. gada 14. marts

- J. tā kā papildus teritoriālajam saspīlējumam Ziemeļirākā notiek arī šķietami sektantiski uzbrukumi, sunnītu grupām par uzbrukuma mērķi bieži vien izvēloties šiitus; tā kā 2012. gada 31. decembrī šiītu reliģisko svētku – arbaēna – laikā tika nogalināti 39 svētceļnieki; tā kā 2013. gada 23. janvārī notika uzbrukums šiītu mošejai Tūz Hūrmātū – pilsētā, kas atrodas Ziemeļirākā, Ninavas provincē, un kas ir teritorija, par kuru strīdas Irākas valdība un Kurdistānas reģionālā valdība un kurā dzīvo daudz turkmēņu —, kurā gāja bojā vismaz 42 cilvēki un 117 tika ievainoti;
- K. tā kā, neraugoties uz situācijas būtisko uzlabošanos drošības jomā, pret Irākas iedzīvotājiem vērstās vardarbības līmenis joprojām ir nepieņemami augsts, katru dienu notiekot sprādzieniem un apšaudei; tā kā pastāvīgais saspīlējums un vardarbība lielāko daļu irākiešu atstāj neziņā par savu nākotni un padara neiespējamu visas Irākas iedzīvotāju ekonomiskās un sociālās integrācijas veicināšanu,
1. pauž nopietnas bažas par pieaugošo vardarbību – it īpaši starp sunnītiem un šiītiem, bet arī pret īpaši neaizsargātām grupām, piemēram, reliģiskajām, etniskajām un kultūras minoritātēm —, no kuras cieš Irākas civiliedzīvotāji, un aicina Irākas iestādes uzlabot drošību un sabiedrisko kārtību un cīnīties pret terorismu un sektantisko vardarbību visā valstī;
 2. nosoda 2013. gada 23. janvāra uzbrukumu turkmēņiem iepriekšējā dienā nogalināta ierēdņa bērnu laikā Tūz Hūrmātū, kurā dzīvību zaudēja vismaz 42 cilvēki un tika ievainoti 117, 2013. gada 3. februāra uzbrukumu, kurā pašnāvnieka izraisītā bumbas sprādzienā pie policijas iecirkņa Kirkūkā dzīvību zaudēja 30 cilvēki un tika ievainoti 70, un 2012. gada 16. decembra uzbrukumu, kurā tika ar varu aizvesti, spīdzināti un dzīvi sadedzināti divi turkmēņu skolotāji;
 3. stingri nosoda visus teroristu uzbrukumus un izsaka līdzjūtību bojā gājušo un ievainoto ģimenēm un draugiem;
 4. pauž nopietnas bažas par to, ka jaunais nestabilitātes un sektantiskās vardarbības uzliesmojums Irākā varētu apdraudēt 2013. gada 20. aprīlī gaidāmās provinciālās vēlēšanas, kuru atcelšana apdraudētu iespēju izveidot demokrātiskāku un integrējošāku valdības struktūru;
 5. pauž nožēlu, ka, neraugoties uz atsauci valsts Konstitūcijā uz turkmēņu un citu mazākumtautību cilvēktiesībām, šīs mazākumtautības turpina ciest no etniskās un sektantiskās vardarbības un diskriminācijas;
 6. aicina Irākas valdību un Kurdistānas reģionālo valdību nosodīt minētos uzbrukumus un veikt pilnīgu un ātru izmeklēšanu par nesējajiem teroristu uzbrukumiem reģionā, tai skaitā par neseno šiītu mošejas spridzināšanu Tūz Hūrmātū, kurā bija visvairāk bojā gājušo, un saukt pie atbildības vainīgos;
 7. aicina Irākas valdību un Kurdistānas reģionālo valdību nekavējoties veikt pasākumus, lai pārtrauktu teritoriālo strīdu Ninavas līdzenumā, atzīt šīs provinces kultūras, etnisko un reliģisko daudzveidību un ļaut tās iedzīvotājiem brīvi izvēlēties savu identitāti, tostarp valodu, reliģiju un kultūru;
 8. aicina Irākas Pārštāvju padomē pārstāvētos politiskos spēkus iesaistīties patiesā un integrējošā nacionālā dialogā ar mērķi nodrošināt efektīvu Irākas demokrātisko pārvaldību un ievērot visu Irākas pilsoņu individuālās un kolektīvās tiesības; mudina Irākas valdību valstī veikt tautas skaitīšanu – kas tika atlikta uz nenoteiktu laiku —, lai noskaidrotu turkmēņu un citu mazākumtautību iedzīvotāju skaitu;
 9. aicina Irākas valdību un visus politiskos līderus veikt nepieciešamos pasākumus, lai visiem Irākas iedzīvotājiem un it īpaši etnisko un reliģisko minoritāšu pārstāvjiem garantētu drošību un aizsardzību; aicina to uzdot drošības spēkiem likumu ievērošanas nodrošināšanā un kārtības uzturēšanā demonstrēt savaldību atbilstoši tiesiskuma principam un starptautiskajiem standartiem;
 10. šajā sakarībā atzinīgi vērtē nesen sāktu aizturēšanas centru un cietumu reorganizācijas un atjaunošanas programmu Irākas Tieslietu ministrijas vadībā un cer, ka tas palīdzēs Irākā pārtraukt endēmisko spīdzināšanas izmantošanu un plaši izplatīto nesodāmību, par ko sūdzas cilvēktiesību organizācijas;

Ceturtdiena, 2013. gada 14. marts

11. pauž dziļu nožēlu par augsto nāvessodu izpildes līmeni Irākā, nāvessodu bieži vien piespriežot neobjektīvās tiesas prāvās un pamatojoties uz spaidu kārtā iegūtu atziņanos; steidzami aicina Irākas valdību izsludināt moratoriju visu nāvessodu izpildei ar mērķi tuvākajā nākotnē nāvessodu atcelt vispār;
12. uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka tiek veikta starp Irākas varas iestādēm un starptautiskajām palīdzības organizācijām koordinēta darbība ar mērķi palīdzēt neaizsargātām grupām un radīt piemērotus apstākļus tam, lai varētu nodrošināt šo grupu drošību un cilvēka cieņas ievērošanu, it īpaši, izmantojot iniciatīvas, kas veicina visu Irākas reliģisko un etnisko kopienu dialogu un savstarpēju cieņu;
13. uzsver, ka ir svarīgi *EUJUST LEX* iniciatīvās, ja iespējams, nodrošināt pietiekamu ievēriību turkmēņu tiesībām un minoritāšu tiesībām vispār, un atzinīgi vērtē *EUJUST LEX* misijas panākumus un tās īstenošanu Irākā;
14. uzstāj, ka ar partnerības un sadarbības nolīgumu izveidotā Sadarbības padome ir jāizmanto par kanālu, pa kuru līdz Irākas pusei novadīt bažas par etnisko un reliģisko minoritāšu stāvokli valstī;
15. aicina starptautisko sabiedrību un ES atbalstīt Irākas valdību miermīlīgu, brīvu un godīgu reģionālo vēlēšanu organizēšanā 2013. gada aprīlī;
16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Irākas valdībai un Pārstāvju padomei, Kurdistānas reģionālajai valdībai, ANO ģenerālsēkretāram un ANO Cilvēktiesību padomei.

P7_TA(2013)0102

Arafat Jaradat lieta un Izraēlas cietumos ieslodzīto palestīniešu stāvoklis

Eiropas Parlamenta 2013. gada 14. marta rezolūcija par Arafat Jaradat gadījumu un ieslodzīto palestīniešu stāvokli Izraēlas cietumos (2013/2563(RSP))

(2016/C 036/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas, jo īpaši 2008. gada 4. septembra rezolūciju par ieslodzīto palestīniešu stāvokli Izraēlas cietumos⁽¹⁾ un 2012. gada 5. jūlija rezolūciju par ES politiku attiecībā uz Jordānas Rietumkrastu un Austrumjeruzalemi⁽²⁾,
- ņemot vērā augstās pārstāves *Catherine Ashton* preses sekretāra 2013. gada 16. februāra paziņojumu par ieslodzīto palestīniešu badastreika dalībnieku apstākļiem Izraēlā,
- ņemot vērā vietējo ES 2012. gada 8. maija paziņojumu par ieslodzīto palestīniešu badastreiku,
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumu, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses (ES un Izraēlas asociācijas nolīgums) un jo īpaši tā 2. pantu attiecībā uz cilvēktiesībām,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1949. gada Ceturto Ženēvas konvenciju par civilpersonu aizsardzību kara laikā,
- ņemot vērā 1966. gada ANO Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā 1979. gada ANO Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu,

⁽¹⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 47. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0298.